

лázжатъ ѿ прелішаватъ дрѹги-тѣ, а тиа сáми сéбе си прѣшáватъ ѿ Сбезчестáватъ ѿ живóтъ-а си ѵзг҃бвватъ.

М 8 х и - т ъ. 89.

В ёдýнъ зýмника пролáлъ сѧ былъ мёдъ, а Мъхъ накáцали по него, ѿ йсли. Но понéже ѵмъ залéпилъ кракá-та, немоглъ да фрýкнётъ. И като сѧ давíли, мали си: злочéсты нýй! защбо за ёдно мálко ѵденъ ѿ гðбвамы сѧ.

Подчáва Бásна-та: че лáкомство-то на млóго чéлвцы стáва причина на млóго злины ѿ смýртъ.

Меркврїй ѿ Каменнохðдожникъ-а.

Меркврїй пойскалъ да разомъ въ каквъ почестъ ѿ ждѹ человéцы-тѣ, ѿ това прїалъ Сбразъ чéлвчки, ѿ Стишъла въ кмѹшъ-тѹ на ёдного Каменнохðдожника, кþито былъ правиль гðоли Стъ камени: и като дѣлъ гðолъ-а Юпитеровъ, попыталъ за кóлко бы могъ кой да гò кþпи; Понéже Онъ мѹ рéкалъ за ёдни дрѹхъ засмѣкалъ сѧ, ѿ рéкалъ: амъ за кóлко Йринъ-а; Понéже рéкалъ за побéче, видѣлъ ѿ скбий-а си гðолъ, ѿ си помыслъ че защбо е Ѵнгелъ на Бóгове-тѣ, ѿ причина на печáль въ това трéба да гò йматъ на голѣмъ почестъ человéцы, попыталъ ѿ за него. А Каменнохðдожникъ-а мѹ рéкалъ: кþпиша тиа двá-та, дáвамъ ти тогóва ѿ предáвкъ.

Сказанието е за ёдного славолюбиваго чéлвека, ѿ то нéма никаква почестъ междѹ дрѹги-тѣ чéлвекы.

Меркврїй ѿ Тиресіа. 91.

Меркврїй пойскалъ да познае Тиресіево-то прозориство да ли є ѵстинско, ѿ това Сткрадналъ лóве-тѣ мѹ Стъ полé-то, послѣ прїалъ Сбразъ чéлвчки, ѿ Стишъла въ Градъ-а, ѿ кондýсалъ при Тиресіа.